

[Finansministeren.]

på huder skal ophæves, og derefter må man regne med en meget betydelig stigning af hudepriserne her i landet og naturligtvis også af læderpriserne. Det ville føles urimeligt, om de, der i øjeblikket ligger med beholdninger af disse varer, skulle have en til denne eengangsprisstigning svarende gevinst på deres lagerbeholdninger, og derfor er det foreslået at opkræve en eengangsafgift, svarende til forskellen mellem den hidtil gældende maksimalpris og de priser på de tilsvarende varer, som herefter kan forventes. Det er så meningen, at denne afgift skal indbetales til statskassen.

Angående afgiftens størrelse skal jeg henviser til lovforslagets § 1. Imidlertid må man regne med, at de øjeblikkelige prisforhold kan være af en noget tilfældig karakter, og da der ved den prisforhøjelse, som nu gennemføres, vil påføres de pågældende virksomheder en betydelig risiko for det tilfælde, at priserne skulle gå ned igen, er det i § 5 foreslået, at der et halvt år og derpå 1 år efter lovens ikrafttræden kan foretages en regulering af afgiftsbeløbet for læder- og hudgrossister samt for garverier og pelsberederier.

Derimod er det ikke i forslaget foreslået, at en tilsvarende regulering skulle foretages for produkthandlere og producenter, som jo normalt ikke ligger med lagre i længere tid.

Det er endvidere, fordi afgiften andrager et betydeligt beløb på een gang, foreslået, at den undtagelsesvis skal kunne afdrages over en periode på indtil 3 år, forsåvidt angår garverier og pelsberederier, hudgrossister o. lign. Derimod er noget tilsvarende heller ikke her foreslået for produkthandlere og producenter, som jo normalt ikke ligger med så store lagre.

Jeg har imidlertid efter lovforslagets udarbejdelse fået en henvendelse fra produkthandlernes organisation, hvori de anmoder om, at der også må blive oprettet en afdragsordning for deres vedkommende. Jeg tror som sagt ikke, at produkthandlerne normalt ligger med større lagre, men jeg må erkende, at der kan være tilfælde, hvor deres lagre ikke er helt ringe, og jeg er derfor indstillet på ved lovforslagets anden behandling at stille et ændringsforslag, hvorefter der for produkthandlernes vedkommende kan gives en afdragsordning, dog på kortere tid, nemlig et halvt år.

Der er en anden teknisk ændring, som jeg vil stille forslag om ved anden behandling. Det drejer sig om næstsidste afsnit af § 1, stk. 1, hvor der står: „For færdigt læder og

skind, som henligger på garverier...“ Der skal tilføjes: „og pelsberederier“.

Jeg skal anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje folketing.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte to lovforslag er omdelt til tingets medlemmer.

Endvidere er duplikerede eksemplarer af landbrugsministerens fremsættelsestale omdelt til partiernes ordførere.

Jeg gør opmærksom på, at det er min hensigt, dersom tinget giver sit samtykke hertil, at søge begge lovforslagene gennemført ved 3 behandlinger i dag. Lovforslagene første behandling vil komme på dagsordenen for tingets møde i dag kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af den i København den 27. april 1951 undertegnede overenskomst i henhold til Den nordatlantiske Traktat mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Fortsættelse af første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til udnævnelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en øverstkommanderende for forsvarsstyrker i Atlantområdet m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Den debat, som i går fandt sted her i tinget, har ikke ændret det billede af den danske rigsdags stilling til de udenrigspolitiske problemer, som offentligheden i forvejen havde dannet sig. Den har sikkert givet nogle nye bidrag til belysning af forskellige sider og har været nyttig herved, men hovedlinierne synes nu at ligge fast. Jeg konstaterer med tilfredshed den enighed i synspunkter og mål, som består mellem de partier, der danner den store majoritet bagved Atlantpagten. Retsforbundets stilling har hidtil ikke været ganske klar, men jeg har måske lov at opfatte det ærede medlem hr. Starckes tale i går som et vidnesbyrd om, at der i hans parti er en voksende forståelse af og tilslutning til den udenrigspolitik, der er blevet landets. Helt udenfor står som tidligere, omend med ganske forskellig moti-